

Versiune anonimată

Traducere

C-312/24 – 1

Cauza C-312/24 [Darashev]ⁱ

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

29 aprilie 2024

Instanța de trimitere:

Sofiyski rayonen sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

30 ianuarie 2024

Reclamant:

CL

Pârât:

Prokuratura na Republika Balgaria

ORDONANȚĂ

[omissis]

SOFIYSKI RAYONEN SAD, GRAZHANSKO OTDELENIE (Tribunalul de Raion din Sofia, Bulgaria, secția civilă) [omissis], în ședința publică din 30 ianuarie 2024 [omissis]

[omissis],

în cauza civilă № 20211110120709 [omissis],

pentru pronunțare a avut în vedere următoarele:

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

Este vorba despre o procedură în conformitate cu articolul 276 primul paragraf TFUE și cu capitolul 55 din Grazhdanski protsesualen kodeks (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „GPK”) (cereri de decizie preliminară)

Procedura a fost deschisă prin acțiunea introdusă de CL, [omissis] localitatea Kazitchene, [omissis] **împotriva PROKURATURA NA REPUBLIKA BALGARIA** (Parchetul Republicii Bulgaria, denumit în continuare „PRB”), prin care se solicită obligarea pârâtului, **în temeiul articolului 2 alineatul (1) punctele 2 și 3 din Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (Legea privind răspunderea statului și a comunelor pentru prejudicii, denumită în continuare prescurtat „Legea privind răspunderea statului” sau „ZODOV”)**, la plata unei sume în cuantum de 6 000,00 BGN cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit ca urmare a măsurilor luate față de reclamant în procedura preliminară deschisă [omissis] și a consecințelor acesteia.

În cererea introductivă de instanță se arată că reclamantul a avut statutul de suspect, dar că nu a fost inculpat [în original: *ne e bil privilechen kato obvinyaem*]. El a fost informat că este „o persoană cu rol neclarificat”. El a fost reținut pentru o perioadă de 24 de ore. Mai târziu, procedura preliminară a fost suspendată întrucât nu a fost identificat autorul [articolul 244 alineatul (1) punctul 2 din Nakazateleno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală, denumit în continuare „NPK”)]. În perioada ulterioară încetării definitive a procedurii preliminare el nu a putut să urce în ierarhia funcțiilor ([din] Ministerstvo na vatreshnite raboti – Ministeriul Afacerilor Interne) întrucât a avut statutul de suspect. El a suferit prejudicii morale din cauza următoarelor acte: **1)** a fost reținut pentru o perioadă de 24 de ore; **2)** reținerea a avut loc față de toți colegii săi și agenții de la locul său de muncă; **3)** nu a primit nicio informație – referitoare la motivul pentru care s-a deschis procedura preliminară, la faptul că se poate întâlni cu un avocat sau că poate să își contacteze rudele, telefonul său a fost confiscat; **4)** împotriva sa au fost luate măsuri de anchetă – două tipuri diferite de percheziție (în original: *obisk, pretarsvane*), identificarea făptuitorului, deși nu a avut statutul de inculpat și nu a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni; **5)** ca agent al Ministerului Afacerilor Interne (MVR), în perioada 2016-2022 i-a fost refuzată numirea în funcții de serviciu superioare din cauză că a avut statutul de suspect în procedura preliminară menționată. În ceea ce privește actele descrise la punctele 1-4 el susține că prejudiciul a apărut în următoarele șapte luni după măsurile de anchetă luate împotriva sa în procedura penală menționată. El solicită să fie scos în special din baza de date în care figurează ca suspect.

Pârâtul, PARCHETUL REPUBLICII BULGARIA, contestă în întregime atât fondul, cât și cuantumul pretenției.

Cererea de decizie preliminară privește modul în care trebuie tratate informațiile (colectarea, stocarea, ștergerea) privind persoanele care au statutul de suspect în procedura penală în cazul în care organele de anchetă fac parte din structura organizatorică a angajatorului pentru care lucrează suspectul. Cererea se referă la

aspectul privind informațiile pe care angajatorul le poate colecta, stoca sau șterge în cazul în care structurile sale pun în aplicare măsuri de anchetă împotriva agentului său. Prin intermediul cererii de decizie preliminară instanța de trimitere solicită să se clarifice interpretarea „dreptului de a fi uitat” în cazurile în care informațiile colectate figurează în dosarul personal al agentului care lucrează într-o structură a unui angajator, în condițiile în care aceleași informații au fost colectate într-o procedură penală condusă de o altă structură a angajatorului, iar această altă structură este organul care efectuează ancheta în procedura penală. Un angajator care dispune de structuri care pun în aplicare măsuri de anchetă poate refuza unuia dintre agenții săi ascensiunea profesională doar pentru motivul că acesta este suspectat într-o procedură penală în desfășurare, în cadrul căreia măsurile de anchetă sunt puse în aplicare de o altă structură a angajatorului? Un angajator care dispune de o direcție specială, care pune în aplicare măsuri de anchetă într-o procedură penală, poate refuza unui agent care lucrează în cadrul altei direcții ascensiunea profesională pentru motivul că agentul este suspect sau are statutul de inculpat/trimis în judecată într-o procedură penală condusă de o altă structură a angajatorului?

PĂRȚILE DIN LITIGIU:

Reclamant: CL, [omissis] localitatea Kazitchene, [omissis]

Pârât: PARCHETUL REPUBLICII BULGARIA (PRB), orașul Sofia [omissis]

SITUAȚIA DE FAPT

Părțile sunt de acord că la 1 martie 2016 a fost deschisă o procedură preliminară [omissis] pentru săvârșirea unei infracțiuni: tâlhărie săvârșită de mai multe persoane împreună – calificare juridică articolul 198 alineatul (1) coroborat cu articolul 20 alineatul (2), precum și coroborat cu alineatul (1) din NK (Nakazatelen kodeks – Codul penal). Procedura preliminară s-a desfășurat *in rem*. Părțile nu contestă faptul că în perioada 2012-2023 reclamantul a avut calitatea de funcționar de poliție în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în continuare „MVR”) și a deținut diferite funcții în diferite direcții: Direcția Generală „Poliția de Securitate” și Direcția Generală „Poliția Națională”.

La 17 mai 2016, a avut loc o adunare generală a tuturor funcționarilor de poliție care erau prezenți în unitatea în care lucra reclamantul. Se susține că la această adunare s-au prezentat șeful de secție, un reprezentant al direcției „Securitate Internă” din cadrul MVR, un procuror de la SGP (Sofiyska gradska prokuratura – Parchetul orașului Sofia) și un anchetator. Este cert faptul că reclamantul a fost reținut în mod public în fața tuturor celor prezenți la această reuniune și a trebuit să predea insigna, arma și legitimația de serviciu.

Nu se contestă faptul că la 17 mai 2016 reclamantul a fost reținut pentru o perioadă de 24 de ore. Direcția „Securitate internă” din cadrul MVR a emis o ordonanță în scopul reținerii sale. Ordonanța de reținere a fost emisă în temeiul articolului 72 alineatul (1) punctul 1 din ZMVR [Zakon za ministerstvoto na

vatreshnite raboti – Legea privind Ministerul Afacerilor Interne] (Persoana față de care există indicii că a săvârșit o infracțiune). În ordonanță s-a menționat că persoana este reținută pentru că la 1 martie 2016 a sustras împreună cu alte persoane, prin folosirea violenței, bunuri mobile aparținând altei persoane cu intenția de a și le însuși, ceea ce constituie infracțiunea prevăzută la articolul 198 alineatul (1) coroborat cu articolul 20 alineatul (2), precum și coroborat cu alineatul (1) din NK.

Este neîndoielnic faptul că reclamantul a fost pus în libertate după aceste 24 de ore. Nu este contestat faptul că reclamantul nu a fost inculpat. El nu a fost trimis în judecată. Reclamantul a fost percheziționat în timpul măsurilor de anchetă, și anume în cadrul unei percheziții și al unui sechestr. S-a efectuat o percheziție și a domiciliului reclamantului. Reclamantul a participat la o identificare a făptuitorului, însă victima nu l-a identificat ca autor. Reclamantului i-au fost prelevate amprente în calitate de suspect. S-a constatat că pe obiectele victimei nu se găsește nicio urmă a sa. Este incontestabil că percheziția și sechestrul s-au desfășurat după ce au fost în prealabil încuviințate de o instanță. Părțile sunt de acord că procedura preliminară a fost suspendată pentru că nu s-a identificat autorul.

În procedură s-a constatat că reclamantul și-a reluat serviciul în cadrul sistemului MVR. Reclamantul a participat la proceduri de selecție pentru promovarea în alte posturi din cadrul altor unități, departamente și direcții din cadrul sistemului MVR. Motivul principal pentru care nu a fost numit într-un alt post este că a fost reținut în calitate de suspect în cadrul procedurii preliminare menționate mai sus. Din dosarul reclamantului și din arhivele MVR rezultă faptul că reclamantul a fost reținut și că împotriva sa – în calitate de suspect – au fost puse în aplicare măsuri de anchetă (percheziție, sechestr, identificarea autorului). Motivul pentru care reclamantul nu a fost promovat sau numit în alt post este participarea sa ca persoană suspectată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 198 alineatul (1) din NK – tâlhărie – în procedura preliminară menționată.

El invocă faptul că a suferit daune morale din cauza faptului că a fost reținut în prezența colegilor săi, și anume din cauza umilinței de a fi fost reținut ca agent cu vechime de mai mulți ani al MVR pentru o infracțiune în privința căreia nu s-a dovedit că a fost săvârșită de el. Potrivit susținerilor sale, el a suferit prejudicii deoarece nu i-au fost furnizate informații privind reținerea sa – nu a avut avocat, nu i s-a permis să își contacteze telefonic familia, nu i s-a indicat niciun motiv al reținerii sale. El consideră că această reținere a reprezentat o piedică pentru ascensiunea și dezvoltarea sa profesională. Angajatorul său care a pus în aplicare reținerea păstrează o bază de date cu privire la această procedură preliminară și refuză să le îndeparteze sau să le șteargă. Independent de aceasta, reclamantul este menționat nominal ca suspect în procedura preliminară, ceea ce îi împiedică continuarea ascensiunii [profesionale].

**JURISPRUDENȚA VARHOVEN KASATSIONEN SAD NA REPUBLIKA
BALGARIA (CURTEA SUPREMĂ DE CASAȚIE A REPUBLICII
BULGARIA, DENUMITĂ ÎN CONTINUARE „VKS”)**

Potrivit jurisprudenței VKS, persoana despre care s-a considerat că a avut legătură cu săvârșirea unei infracțiuni, dar care nu a fost inculpată are dreptul la despăgubiri la încetarea procedurii penale. Despăgubirea se acordă în conformitate cu ZODOV. Persoana poate cere despăgubiri și pentru perioada premergătoare suspectării sale dacă era singura persoană care ar fi putut săvârși infracțiunea în momentul în care procedura penală a fost deschisă *in rem*. Pârâtul din prezenta procedură este parchetul întrucât este vorba despre o procedură preliminară.

**MOTIVELE PENTRU CARE INSTANȚA CONSIDERĂ CĂ CEREREA DE
DECIZIE PRELIMINARĂ ESTE ESENȚIALĂ PENTRU
SOLUȚIONAREA CORECTĂ A CAUZEI**

Codul de procedură penală bulgar (NPK) nu prevede calitatea de suspect în cadrul procedurii penale. Potrivit Hotărârii în cauza **C-209/22**, suspectul are drepturile prevăzute de *Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate*, cu excepția că un asemenea acces la un avocat este necesar numai atunci când persoana menționată poate să își exercite dreptul la apărare în mod practic și eficient.

Reclamantul din prezenta procedură a avut pe deplin statutul de suspect pe tot parcursul procedurii preliminare menționate, aspect care nu este contestat de părți. După administrarea probelor nu a fost însă inculpat, iar procedura penală împotriva sa a fost suspendată din 2016 întrucât nu s-a identificat făptuitorul.

Reclamantul invocă faptul că are dreptul la despăgubire ca urmare a reținerii sale atunci când a fost suspectat, dar nu s-a dovedit participarea sa la o infracțiune. El solicită repararea prejudiciului pentru următoarele motive: 1. reținerea sa a avut loc în prezența colegilor săi reuniți la locul de muncă; 2. statutul său de suspect a reprezentat o piedică pentru ascensiunea sa profesională în sistemul organizațional al MVR; 3. pe parcursul reținerii sale i s-a refuzat accesul la informații – o întrevedere cu familia, cu avocatul ca să fi putut afla de ce a fost reținut.

MVR este o structură administrativă unică competentă pentru menținerea ordinii publice. Ea este formată din mai multe direcții, iar Direcția Generală „Poliția de Securitate” și Direcția Generală „Poliția Națională” sunt însărcinate cu măsuri pentru protecția ordinii publice.

Concomitent, agenții MVR pot fi și suspecti, inculpați, trimiși în judecată. Măsurile de anchetă privind agenții MVR sunt puse în aplicare de Direcția „Securitate Internă”, indiferent de infracțiunea despre care este vorba. Direcția

„Securitate Internă” stabilește măsurile pentru anchetarea infracțiunilor despre care există indicii că au fost săvârșite de agenți ai MVR. Un polițist-anchetator din cadrul Direcției „Securitate Internă” poate deschide o procedură preliminară față de un alt funcționar dintr-o altă direcție a MVR. Agenții Direcției „Securitate Internă” pun în aplicare măsuri de anchetă – percheziția, sechestrul, audierea martorilor, inculparea, dezvăluirea actelor de anchetă etc.

Ca structură administrativă unică, MVR este angajatorul tuturor agenților care lucrează pentru acest minister. Fiecare direcție în parte păstrează informații despre agentul său și le salvează în dosarul personal al acestuia. La participarea la procedura de selecție pentru promovări și numiri pe alt post se solicită dosarul personal și informații – cum și-a îndeplinit obligațiile, dacă a fost vreodată suspect, inculpat sau trimis în judecată, dacă a încălcat disciplina muncii sau ordinea publică.

Pe de altă parte, Direcția „Securitate Internă” este o structură a MVR care stabilește măsurile pentru anchetarea infracțiunilor care se consideră că au fost săvârșite de agenți ai MVR. Informațiile obținute cu ocazia anchetei sunt salvate și în dosarul personal. Se realizează un control intern al cărui rezultat se introduce și în dosarul personal.

În acest context, rezultă o problemă la prelucrarea, stocarea și utilizarea informațiilor care au fost obținute de o direcție a MVR în calitate de organ de anchetă în legătură cu o procedură penală și care sunt puse la dispoziția unei alte direcții a MVR care are față de suspect/inculpat/trimis în judecată rolul unui angajator. Pentru instanță nu este clar dacă informațiile pe care le-a obținut o direcție a MVR în calitate de organ de anchetă pot fi preluate din oficiu în dosarul personal al unui agent care lucrează ca agent de poliție într-o altă direcție a MVR. Cum sunt stocate aceste informații, pentru cât timp și pot ele constitui o piedică în calea ascensiunii profesionale a agentului? În cauzele **C-205/21** și **C-118/22** sunt tratate probleme legate de prelucrarea și stocarea datelor de anchetă colectate de MVR.

În speță, MVR a acționat concomitent ca angajator prin direcțiile în care reclamantul și-a îndeplinit sarcinile de serviciu, dar și ca organ de anchetă prin direcția „Securitate Internă”, care a realizat anchetele privind infracțiunile [săvârșite] de agenți ai MVR.

Este proporțional faptul că MVR în calitate de angajator utilizează informații privind un agent și se întemeiază pe aceste informații pe care le-a primit de la un alt departament/direcție a MVR [obținute de aceasta] în îndeplinirea sarcinilor de organ de anchetă? Scopul depistării și prevenirii infracțiunilor de către o structură a MVR este compatibil cu posibilitatea angajatorului de a refuza ascensiunea profesională pentru simplul motiv că agentul a fost suspectat de săvârșirea unei infracțiuni, a cărei urmărire penală a fost suspendată întrucât nu a fost identificat făptuitorul?

Trebuie subliniat faptul că pentru instanță nu este clar dacă RGPD este aplicabil în cazuri precum prezenta procedură – una și aceeași structură organizatorică în care o parte din direcții îndeplinește funcția de angajator și cealaltă parte sarcinile unui organ de anchetă în cadrul unei proceduri penale.

Articolul 4 punctul 1 din RGPD reglementează ce sunt datele cu caracter personal. În procedură s-a constatat în mod necontestat că MVR a stocat informații în calitate de angajator, că reclamantul a fost suspectat și a fost reținut pe parcursul procedurii preliminare pentru infracțiunea de „tâlhărie săvârșită de mai multe persoane împreună”. Se pune problema dacă această stocare și introducerea în dosarul personal al suspectului constituie o prelucrare de date în sensul articolului 4 punctul 2 din RGPD sau dacă dosarul personal reprezintă un sistem de evidență a datelor în sensul articolului 4 punctul 6. Pentru instanță se pune de asemenea problema dacă stocarea unor date cum sunt cele în discuție în prezenta cauză intră în domeniul de aplicare al articolului 9 alineatul (2) litera (b) din RGPD.

Instanța cunoaște foarte bine faptul că funcționarii care asigură ordinea publică (persoane care lucrează la MVR) ar trebui să îndeplinească criteriile morale și etice mai stricte decât alte categorii de lucrători sau agenți. Aceste persoane nu trebuie să fie condamnate, trimise în judecată, inculcate sau suspectate pentru că acest lucru ar fi contrar scopului activității lor profesionale de a menține ordinea în stat și de a împiedica, a depista și a preveni infracțiunile sau alte încălcări ale legii. Până la dovada contrară se aplică însă o prezumție de nevinovăție. Instanța își pune întrebarea dacă angajatorul poate refuza ascensiunea profesională numai pe baza faptului că agentul este suspect/inculpat/trimis în judecată, ținând seama de criteriile etice mai stricte pe care trebuie să le îndeplinească această categorie de agenți. Un angajator se poate întemeia pe faptul că agentul său a fost suspect/inculpat/trimis în judecată și să îi oprească ascensiunea profesională după ce procedura penală împotriva sa a fost suspendată? Nu este clar dacă colectarea și prelucrarea de date în dosarul personal al unui agent, legate de statutul său de suspect/invinuit/inculpat, se află în mod vădit într-un raport proporțional cu cerințele impuse acestei categorii de agenți. Și aceasta pentru că numai o condamnare definitivă constituie un motiv pentru încetarea raportului de muncă și de serviciu cu agentul.

Totodată, în considerentele (65) și (66), precum și la articolul 17 din RGPD se instituie principiul dreptului de a fi uitat. Pentru acest motiv, instanța consideră că nu este clar dacă principiul dreptului de a fi uitat de la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din RGPD trebuie interpretat în sensul că toate datele din dosarul personal al unui agent trebuie șterse atunci când aceste date au fost colectate de o altă structură a angajatorului care îndeplinește sarcinile unui organ de anchetă și relevă faptul că agentul a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Pentru instanță nu este cert dacă prin prelucrare ilegală în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (d) din RGPD trebuie să se înțeleagă prelucrarea și stocarea de date de către o structură a angajatorului ca urmare a suspectării agentului său de

săvârșirea unei infracțiuni, în condițiile în care aceste informații au fost obținute, colectate și stocate de o altă structură a angajatorului în calitate de autoritate de urmărire penală.

Potrivit considerentului (19) și articolului 2 alineatul [2] litera (d) din RGPD, prelucrarea și stocarea datelor cu caracter personal în procedurile penale sunt reglementate de *Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborată articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.*

În procedura principală este vorba despre informații pe care angajatorul le păstrează la dosarul agentului și care au fost obținute de o altă direcție a angajatorului care are în raport cu agenții de poliție (persoanele care își desfășoară activitatea în structura organizatorică a MVR) calitatea de organ de anchetă în procedura penală. În opinia instanței, datele care se obțin în cadrul anchetelor penale împotriva unui agent sunt vizate concomitent de RGPD, de Directiva 2016/680 și de Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

Articolul 10 din Directiva 2016/680 introduce o categorie specială de persoane. Pentru instanța de trimitere se pune problema dacă stocarea de date în dosarul personal al agentului MVR în cadrul unei proceduri penale deschise împotriva sa se află într-un raport proporțional cu criteriile morale mai stricte impuse de profesie. Datele obținute într-o anchetă pot fi folosite din oficiu de angajator în cazul în care măsurile de anchetă sunt puse în aplicare de o altă structură a sa? Se ridică întrebarea dacă „datele cu caracter personal” și „prelucrarea” în sensul Directivei 2016/680 trebuie interpretate în sensul că se referă și la datele despre care este vorba în prezenta cauză. Pentru instanța de trimitere se ridică întrebarea dacă articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2016/680 trebuie interpretat în sensul că permite unui angajator să strângă și să stocheze informații despre un agent dintr-o direcție care este suspect/inculpat/trimis în judecată, pe care angajatorul le-a colectat printr-o altă direcție a sa, care este organ de anchetă.

Reclamantul s-a înscris în procedurile de selecție pentru promovare și numire pe un alt post în care a ocupat primul loc. Din cauza statutului său de suspect nu a fost însă numit în postul pentru care s-a calificat pe primul loc. În acest context, pentru instanță se ridică întrebarea dacă stocarea de date de către una și aceeași structură organizatorică (precum MVR, în care o parte din direcții au funcția de angajator, iar o direcție specială, funcția de organ de anchetă) constituie **o formă de discriminare** în sensul articolului 1 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, în

cazul în care informațiile se referă la statutul agentului [de parte într-o] procedură penală și au fost colectate de o direcție a uneia și aceleași structuri organizatorice care are rolul de organ de anchetă. Prin urmare, egalitatea de tratament cuprinde și interdicția stocării de date privind un agent care a fost suspectat și față de care s-a dispus încetarea procedurii penale?

Ținând seama de considerațiile ce precedă, este necesar să se suspende procedura în temeiul articolului 631 alineatul (1) din GPK coroborat cu articolul 267 primul paragraf TFUE până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene asupra întrebărilor preliminare formulate în dispozitivul ordonanței.

Pentru aceste motive, INSTANȚA a

HOTĂRÂT:

ADRESEAZĂ Curții de Justiție a Uniunii Europene, **în temeiul articolului 267 TFUE și al articolului 629 din GPK**, următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

Articolul 2 [alineatul] (1) din RGPD trebuie interpretat în sensul că o prelucrare de date cuprinde activitățile unei structuri unice în care o parte din direcțiile sale îndeplinesc sarcinile unui angajator în timp ce o singură altă direcție are calitatea de organ de anchetă în procedura penală împotriva agenților din celelalte direcții?
În cazul unui răspuns afirmativ:

- 1) Expresia „**prelucrarea datelor cu caracter personal**” de la articolul 4 punctul 2 din RGPD trebuie interpretat în sensul că include o activitate în cadrul căreia în dosarul personal al unui agent sunt introduse informații pe care angajatorul le-a obținut în calitatea sa de organ de anchetă prin intermediul uneia dintre direcțiile sale în legătură cu același agent?
- 2) Expresia „**sistem de evidență a datelor**” de la articolul 4 punctul 6 din RGPD trebuie interpretat în sensul că include dosarul personal al unui agent sau lucrător care lucrează într-o direcție a angajatorului, în condițiile în care informațiile au fost colectate de o altă direcție a angajatorului, care are calitatea de organ de anchetă?
- 3) **Articolul 9 alineatul (2) litera (b) din RGPD** trebuie interpretat în sensul că o structură a unui angajator poate colecta și stoca date referitoare la faptul că agentul a fost suspect/inculpat/trimis în judecată într-o procedură penală, în condițiile în care aceste informații au fost colectate de o altă structură a angajatorului, care are calitatea de organ de anchetă?
- 4) „**Dreptul de a fi uitat**” în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (a) din RGPD trebuie interpretat în sensul că un angajator trebuie să șteargă orice date din dosarul personal al agentului pe care le-a colectat și stocat printr-o altă direcție a sa, care are calitatea de organ de anchetă în raport cu agentul său, referitoare la faptul că agentul:

- 4.1) este suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni [în cadrul] unei proceduri penale în desfășurare;
- 4.2) a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu care procedura penală a fost suspendată sau a încetat?
- 5) [Expresia] date cu caracter personal **„prelucrate ilegal”** de la articolul 17 alineatul (1) litera (d) din RGPD trebuie interpretată în sensul că include date pe care angajatorul le-a obținut, colectat și stocat printr-o altă direcție a sa care îndeplinește sarcini de anchetă în procedura penală împotriva agenților altor structuri organizaționale ale angajatorului, în condițiile în care aceste date sunt stocate în dosarul personal și privesc împrejurarea că agentul a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, respectiv:
- 5.1) este suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni [în cadrul] unei proceduri penale în desfășurare;
- 5.2) a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu care procedura penală a fost suspendată sau a încetat?
- 6) [Noțiunea de] **„date cu caracter personal”** de la articolul 3 punctul 1 din *Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborată cu articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene* trebuie interpretată în sensul că include date pe care angajatorul le-a obținut, colectat și stocat printr-o altă direcție a sa care îndeplinește sarcinile unui organ de anchetă într-o procedură penală împotriva unui agent care își desfășoară activitatea într-o altă structură a angajatorului?
- 7) [Noțiunea de] **„prelucrare”** de la articolul 3 punctul 2 din *Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborată cu articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene* trebuie interpretată în sensul că include activitatea angajatorului de stocare de date în dosarul personal al agentului pe care angajatorul le-a primit, colectat și stocat printr-o structură a sa care îndeplinește sarcinile unui organ de anchetă într-o

- procedură penală împotriva unui agent al angajatorului care își desfășoară activitatea într-o altă structură a angajatorului?
- 8) **Articolul 9 alineatul (1)** din *Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborată cu articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene* trebuie interpretat în sensul că permite angajatorului să colecteze și să stocheze informații despre un agent care este suspectat/inculpat/trimis în judecată, în condițiile în care angajatorul a colectat aceste informații printr-o altă structură organizațională a sa care are calitatea de organ de anchetă în procedura penală desfășurată împotriva acestui agent?
- 9) **Articolul 16 alineatul (2)** din *Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborată cu articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene* trebuie interpretat în sensul că angajatorul trebuie să șteargă din dosarul personal al agentului orice date pe care angajatorul le-a colectat și stocat printr-o altă structură organizațională a sa care are calitatea de organ de anchetă în procedura penală desfășurată împotriva acestui agent și care privesc împrejurarea că agentul:
- 9.1) este suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni [în cadrul] unei proceduri penale în desfășurare;
- 9.2) a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu care procedura penală a fost suspendată sau a încetat?
- 10) **Articolul 1** din *Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă* trebuie interpretat în sensul că nu permite unui angajator în cadrul căruia o structură organizațională stabilește măsurile de anchetare a unui agent al unei alte structuri să refuze ascensiunea profesională a unui agent numai pentru motivul că agentul:
- 10.1) este suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni [în cadrul] unei proceduri penale în desfășurare;

10.2) a fost suspectat/inculpat/trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu care procedura penală a fost suspendată sau a încetat?

SUSPENDĂ procedura [*omissis*]

[*omissis*],

DOCUMENT DE LUCRU